

kelighed, og han vil ikke kunne lide, at hans private Forhold og den Kontrakt, han er indgaaet paa, skal kunne læses af enhver uvedkommende, som kommer ind i hans Bolig. Jeg tror, at denne Bestemmelse om Opslag er upassende, at den ikke vil tjene det Forhold, som den søger at tjene, og vil skade begge Parter. At bestemme, at en privat Kontrakt skal opslaaes i Arbejderens Bolig, anser jeg for ganske utilraadeligt.

Endvidere er der i 2det Stykke af § 4 en Bestemmelse, som jeg meget vil fraaade. Der staar, at Kontrakten skal affattes paa Dansk, paa de paagældende udenlandske Arbejders Modersmaal samt for polske Arbejders Vedkommende tillige i det tyske Sprog. Hvad i Alverden skulle vi her med det tyske Sprog? Vi Danske forstaa vort danske Sprog, og de polske Arbejdere forstaa deres Fædrelands Sprog, men de fleste af dem forstaa ligesaa lidt Tysk som Dansk. Vi skulle dog ikke gøre Tysk til et officielt Hjælpsprog her i Danmark. Jeg tror ikke, det er til nogen som helst Nytte at indføre det som det officielle Kontraktsprog i disse Arbejdsforhold. Det nytter ikke Arbejderne, og det er ikke andet end til Harme for den danske Arbejdsgiver.

Jeg kan ikke lade være ved dette Lovforslag som ved andre, hvor det forekommer, at udtale mig imod Bestemmelsen om, at Bøder tilfalde nogen anden end Statskassen. Angiveri og alle den Slags Ting ere mig imod som Pesten, og at lave Kasser, der anspre til Angiveri, er meget skadeligt. Den neutrale, interesseløse Statskasse bør staa som den, der modtager alle Bøderne. Jeg vilde meget ønske, at man vilde tage denne gode Regel til Følge ogsaa i denne gode Lov, som jeg ønsker al Fremme.

N. C. Jensen: Ogsaa jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive gennemført saa hurtigt som muligt, saaledes at det maa kunne lykkes at faa det ophøjet til Lov i indeværende Samling. Men det kan jo ikke nægtes, at det drejer sig om et Lovgivningsarbejde paa et Omraade, hvor der er adskillige Hensyn at tage, som man ikke i Almindelighed er vant til, og som medføre Vanskelighed, fordi det er ekstraordinære Forhold, vi her beskæftige os med. Det er absolutrigtigt, at vi her i Landet henvende vor Opmærksomhed paa, at den fremmede Arbejdskraft, som indføres, maa blive behandlet saa human, som der er Mulighed for. At der er sket Misbrug i

saa Henseende, kan desværre ikke bestrides, lige saa lidt som at der er Arbejdsgivere, som have opført sig human og søgt at gøre det saa godt som muligt for den fremmede Arbejdskraft, de have haft i deres Tjeneste.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) i, at Lovforslaget paa de af ham nævnte Omraader maa søge at stille Forholdet lige mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg tror som han, at det vil gavne Sagen i dens Helhed. Det er mig ikke ganske klart, men saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, og saa vidt jeg læser Lovforslaget § 1 rigtigt, er der et Forhold, hvor jeg tror, der ogsaa burde skaffes Lighed til Veje, nemlig saaledes, at al fremmed Arbejdskraft, der indføres, kommer ind under denne Lov. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Flertallet ganske bestemt understregede, at Loven kun gjaldt den fremmede Arbejdskraft, der benyttedes i Landbruget og de til Landbruget knyttede Virksomheder som de i § 1 nævnte: Teglværk, Tørveskær, Mergel- og Lergravning o. s. v. Nu skal jeg villig indrømme, at der i Lovforslaget er en Undtagelsesbestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren er bemyndiget til ogsaa at drage fremmed Arbejdskraft, der ikke er nævnt her, ind under Loven. Og vel bliver Hovedparten af den fremmede Arbejdskraft, der kommer ind i dette Land, anvendt i Landbruget og de nævnte dertil knyttede Erhverv, men der er sikkert et ikke ringe Antal af de indførte fremmede Arbejdere, som arbejde i Teglværker og lignende Forretninger, hvortil der ikke er knyttet Landbrug. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det, saaledes som § 1 er affattet, er Hensigten, at disse Virksomheder ere undtagne denne Lov, altsaa om den fremmede Arbejdskraft, som de vedkommende benytte, overhovedet vil komme ind under denne Lov eller ej. Mig forekommer det, at den bør inddrages under Loven uden Hensyn til, om den vedkommende Virksomhed er knyttet til Landbrug eller ej. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man her synes at ville gøre et Skel, og det synes mig ganske urimeligt. Forholdet maa være ens, de her omtalte Virksomheder maa opfylde de samme Betingelser overfor de fremmede indførte Arbejdere som andre.

Der er en Sag, som jeg gerne ved samme Lejlighed vil gøre opmærksom paa, nemlig det Krav, der stilles til Arbejdsgiveren om, at han skal overfor Politiværgigheden, efter at han har antaget frem-